

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2018 r., sygn. akt I C 703/17, w sprawie z powództwa Skarbu Państwa Prezydenta Miasta Ł. przeciwko Przedsiębiorstwu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. o zapłatę: 1) zasądził od Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz Skarbu Państwa Prezydenta Miasta Ł. kwotę 22 080,54 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie: od kwoty 22 072,74 złotych od dnia 1 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty, od kwoty 7,80 złotych od dnia 26 maja 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2400 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

2) nakazał pobrać od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 1.105 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł pozwany, zaskarżając wyrok w całości.

Skarżący nie sformułował zarzutów. W uzasadnieniu apelacji wskazał, że pobór opłat z tytułu użytkowania wieczystego jest niezasadny szczególnie, że uiszczany jest podatek od nieruchomości. Ponadto opłaty te są zawyżone.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie, zasądzenie od pozwanej spółki na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w wyniku prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które to ustalenia Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne, jak również w następstwie bezbłędnie zastosowanych przepisów prawa materialnego.

Niezasadne są twierdzenia skarżącego, że nie ma on obowiązku uiszczać opłaty z tytułu użytkowania wieczystego.

Pozwany jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa, położonych w Ł. przy ul. (...), w udziale do (...) części, obejmujących działki gruntu o nr 309/15, 309/19 w obrębie W-24, dla których Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz w udziale do (...) części nieruchomości oznaczonych jako działki nr (...) w obrębie W-24, uregulowanych w księdze wieczystej nr (...).

Obowiązek uiszczania przez pozwanego opłaty z tytułu użytkowania wieczystego wynika z art. 238 k.c., zgodnie z którym wieczysty użytkownik uiszcza przez czas trwania swego prawa opłatę roczną. Obowiązek uiszczania przez pozwanego podatku od nieruchomości będącej w użytkowaniu wieczystym, wynika art. 3 pkt. 1 ppkt. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (tj. z dnia 6 lipca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1445), zgodnie z którym podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące użytkownikami wieczystymi gruntów. Pozwany ma zatem obowiązek ponoszenia zarówno opłaty z tytułu użytkowania wieczystego, jak i uiszczania podatku od nieruchomości. Wbrew zatem twierdzeniom skarżącego uiszczenie podatku od nieruchomości, nie zwalnia pozwanego od opłaty od użytkowania wieczystego.

Niezasadne są także twierdzenia skarżącego, że opłaty z tytułu użytkowania wieczystego są zawyżone. Brak jest podstaw prawnych, do tego by pozwany w przedmiotowym postępowaniu mógł kwestionować wysokość ustalonej opłaty rocznej za grunt oddany w użytkowanie wieczyste. Pozwany nie udowodnił, że w trybie art. 78 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (tj. Dz.U. 2010 Nr 102, poz. 651) skutecznie zakwestionował

wypowiedzenie wysokości dotychczasowej opłaty rocznej za grunt oddany w użytkowanie wieczyste z dnia 13 grudnia 2011 roku, ustalające opłatę za użytkowanie wieczyste od dnia 1 stycznia 2012 roku (k.13). W takiej sytuacji obowiązuje wysokość opłaty zaferowanej w wypowiedzeniu, która została uwzględniona w wyliczeniu powoda.

Powyższe nakazuje uznać, że apelujący nie zdołał przedstawić argumentów, podważających prawidłowość zaskarżonego rozstrzygnięcia.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Na koszty poniesione przez stronę powodową w tym postępowaniu złożyło się wynagrodzenie jej pełnomocnika w osobie radcy prawnego, którego wysokość – 1.800 zł ustalono na podstawie § 2 pkt 5, w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. z dnia 3 stycznia 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 265).